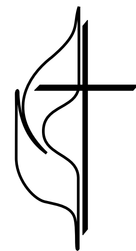
Nr. 117 Aprill-mai-juuni 2015

EESTI METODISTI KIRIKU AJAKIRI

KODUTEEL

Indeks 78228 ISSN 1406-2291
Nr. 2 (117) 2015
Hind 3 eurot

Selles numbris

Esikaanel: Koolituspäeval Rakveres;
loe lk 13

Väljaandja: EMK
Narva mnt 51, 10152 Tallinn
Tel: 668 8479
e-post: koduteel@metodistikirik.ee
www.metodistikirik.ee/koduteel

Toimetuse kolleegium: Anneli Klausson, Tarmo Lilleoja, Toomas Pajusoo, Priit Gregorios Tamm
Toimetaja: Kärt Jänes-Kapp
Kujundaja-küljendaja: Taimi Pärna
Kirjasaatjad: Imbi Herm (Rakvere), Arvi Lindmäe (Saaremaa), Irja Saksing (Kärsa ja Ahja)

*KA MINA VÕIN END VAHEL KEHVALT TUNDA
JA MITTE ENDAST MAKSIMUMI ANDA,
KA MINA MÕNIKORD VÕIN VÄSIDA,
KA MIND SAAB ELURASKUS RÄSIDA.*

*KUID TEAN, ET OLGU MA ÜKSKÕIK KUI LÄBI,
MUL TAEVAISALT IKKA LOOTA ABI,
TA ANNAB MULLE JÕUDU IGA PÄEV,
NII RASKUSTESTKI VÄLJAPÄÄSU NÄEN.*

*MA TEAN, ET MURETSEMA MA EI PEAKS,
KÕIK TULEB MULLE TEGELIKULT HEAKS,
SEST JUMAL ARMASTAB NII VÄGA MIND
JA SAMA PALJU ARMASTAB KA SIND.*

*KUI PALUD OMA ELLU TEMA TAHET,
SIIS ÜSNA PEA VÕID MÄRGATAGI VAHET,
SEST SINU PÄEVADES EI OLE TÜHJUST,
VAID RÕÕMSAID HETKI, MITU TÄNUPÕHJUST.*

HELI VIHT

Foto: Evelin Toodo

Emadepäev Tallinna koguduses.

Et ta saaks meid rüütada Püha Vaimu väega

*"Ja vaata, mina läkitan teie üle oma Isa tõotuse. Teie aga viibige selles linnas, kuni teid rüütatakse (*1968 piiblitõlge: *ehitakse) väega kõrgelt!"*

Lk 24:49

Nelipühajärgne aeg tuletab mulle meelde 1994. aasta suve, kui üks Ameerika sõber kutsus mind osalema tema pulmas Kansases Wichitas. Ta palus mind olla üheks neljast *groomsman*'ist, neljast tema kõige lähedasemast sõbrast, kellele anti laulatustseremoonial eriline koht. Sõber palus mul riietuse pärast mitte muretseda, kuna meile pidi antama ühesuguses stiilis frakid. Kui ma Ameerikasse kohale jõudsin, siis viidigi mind koos teiste *groomsman*'idega frakilaenutusse, kus sobiva suurusega riietus mulle selga pandi. Niiviisi ei pidanud ma ise endale riietust valima ega selga sobitama. Kaunis frakis sobisin täiuslikult pulmapäevale täitma ülesannet, mida peig oli mulle andnud täita.

Issand Jeesus teadis, et jüngrid iseeneses ei suuda igapäevaselt tunda, tahta ja täita Issanda tahet. Nii oligi Jumal oma plaanides tõotanud Püha Vaimu tulemist jüngrite peale, kes tegi nad võimeliseks tundma, tahtma ja täitma Jumala tahet. "... te saate väe Pühalt Vaimult, kes tuleb teie üle, ja te peate olema minu tunnistajad ..." (Ap 1:8) Luukas ütleb oma evangeeliumis, et jüngreid pidi otsekui rüütatama, teisisõnu riietatama Püha Vaimuga. Milline imeline väljend! Me ei pea selle riietuse pärast ise muretsema ega seda valmis tegema. Kõik, mida minul oli vaja sõbra pulmas osalemiseks, oli minna kohale ja lasta end riietada sellega, mida peig oli valinud.

Andkem siis meiegi endid Jumala kätte, et ta saaks meid rüütada Püha Vaimu väe ja meelevallaga tegema seda, mida PEIG soovib.

Jätkuvalt õnnistatud Jumala tahte otsimise ja täitmise aastat Püha Vaimu väes!

Õnnistussoovidega

**Püha Vaim langeb tuvina,
Püha Peetruse basiilika Roomas,
Gian Lorenzo Bernini, u 1660.**

Naabrivalve

HERKI TOMBERG

Tõenäoliselt on enamik meist näinud siin-seal hoonetel ja aedadel oranži silti tekstiga "Naabrivalve piirkond". Termin "naabrivalve" tähendab teisisõnu, et antud paigas elavad inimesed, kes panevad tähele enda ümber toimuvat ning on osavõtlikud ümbritseva suhtes. Ja ka seda, et probleemse olukorra tekkimisel on nad valmis tegutsema. Mis on sellel meiega pistmist?

Nende jaoks, kes on kirikus üles kasvanud, on kõik kirikuga seonduv väga endastmõistetav. Neil on kirikus ees sõbrad-tuttavad, nad võtavad osa üritustest ja toimkondade tööst, nad tunnevad ennast täielike koguduseliikmetena. Seevastu neile, kes jõuavad kiriku juurde alles täiskasvanuna, avaneb hoopis teistsugune pilt. Sageli satuvad nad kirikusse, ilma et neid ootaks ees mõni tuttav silmapaar. Ehteestlaslikust tagasihoidlikkusest tingituna jäävad uued kirikulised reeglina istuma saali viimastele istmetele ning kui nad ei koge kaasinimeste tuge ja tähelepanu, võib nende kirikuskäimise aeg jääda üpris lühikeseks.

Paarkümmend aastat tagasi olime abikaasaga ka ühed neist viimastel pinkidel istujatest, seega on see tunne mulle tuttav. Ent Jumala arm, koguduseliikmete tähelepanu ning Anne Saluraidi juhitud avastusgrupp olid need tegurid, mis sidusid meid abikaasaga koguduse külge. Tolleaegseid avastusgrupi tunde meenutan siiani nostalgiaga – algasid need iga pühapäeva hommikul kell 8 Apteegi tänaval ning väga harvad olid juhud, kui nendest tundidest eemale jäin. Seda on hea meenutada alati, kui olen hädas pühapäeviti kella kümnesele teenistusele jõudmisega.

Proovikividest

Aga tagasi teema juurde. Mida saaksime ja mida peaksime tegema, et meie kiriku külalised ja uued potentsiaalsed liikmed jääksid koguduse juurde? Meenub ühe koguduseõe kogemus sellest, kuidas ta külastas metodisti kogudust ühel Kariibi mere saarel. Koosoleku lõpul paluti kõigil külalistel püsti tõusta ning mõistetavalt said eksootilised valged külalised suure tähelepanelikkuse ja külalislahkuse osaliseks. Seda mitte nii väga teistsuguse nahavärvi või riietuse pärast, vaid pigem seetõttu, et niisugune külalislahkus uute kirikuliste vastu on tolles koguduses lihtsalt harjumuspärane tava.

Ka meie koguduses juurdunud komme teenistusel oma läheduses istujaid kättpidi tervitada aitab võhivõõrail või lihtsalt nägupidi tuttavail end pisut enam ühtse perena tunda. Õigel ajal öeldud hea sõna või soe käepigistus võib inimese üle aidata raskest kriisist ning sageli võivad ka meile väiksena tunduvad teod olla proovikiviks suurtele. Luuka evangeeliumis (16:10) on kirjas Jeesuse sõnad: "Kes on ustav pisimas, see on ustav ka paljus, ja kes on ülekohtune pisimas, see on ülekohtune ka paljus." Mõistetavalt tuleb tähelepanu osutamisel takti pidada, sest ootamatult suur või liialt emotsionaalne tähelepanu võib soovitule vastupidiselt hoopis ehmatavalt ning negatiivselt mõjuda.

Mõni aasta pärast kirikusse tule-

mist osalesime abikaasaga leerikursusel. Arvuliselt võis kursuslasi olla kaksteist või enam. Niisama võõraks, kui me sinna kursusele kokku tulime, me kursuse lõpuni ka jäime. Mitte kohates täna kirikus kunagisi leerikaaslasi kerkib tahtmatult küsimus – mis jäi tegemata? Ainsaks lootuseks on, et ehk on nad leidnud endale teise koguduse või kiriku ega ole astunud kõrvale alustatud teelt.

Õigel ajal öeldud hea sõna või soe käepigistus võib inimese üle aidata raskest kriisist ning sageli võivad ka meile väiksena tunduvad teod olla proovikiviks suurtele.

Kursihoidmisest

Nagu mis tahes kasvamine, toimub ka usuline kasvamine järk-järgult. Usulises mõttes vastsündinutena vajame me juhendamist ja õpetamist, et siis ühel päeval olla valmis vastu võtma ka "tahket vaimutoitu". Kindlasti annab leeris käimine või näiteks täiskasvanuna ristimine väga positiivse ning emotsionaalse laengu, mis võib olla täiesti piisav, et vankumatult usus püsida. Ent enamik meist vajab, tingituna maailma ahvatlustest ja karidest, pidevat tuge selleks, et püsida õigel kursil. Maailmal on kaikaid, mida meie usu kodaratesse loopida. Matteuse evangeeliumi 13. peatükist saame lugeda tähendamissõna külvajast. Osa külvatud seemnest kukkus tee äärde, osa kivisele maale, ühe osa mulda kukkunud seemnetest lämmatasid ohakad. Ja vaid osa seemnetest kukkus heasse mulda ning andis väärilist saaki. Me ei tea, mitmendiku kogu külvipinnast moodustab see "hea muld" ehk inimesed, kes sõna kuulevad ja selle ka omaks võtavad. Ometi näeme selgesti neid maailma ahvatlusi ja takistusi, mis kahjuks liigagi sageli varjavad meie eest Jumala Sõna ning saavad meile komistuskiviks.

Selleks, et olla "saaki andev hea muld", vajame rohkesti usukindlust ning püsivust. Heebrea kirja autor ütleb (11:1): "Aga usk on kindel usaldus selle vastu, mida oodatakse ja veendumus sellest, mida ei nähta." Andes oma südame Jeesusele, ei tohi me enam tagasi vaadata. Evangelist Luukas vahendab Jeesuse sõnu (9:62): "Ükski, kes on pannud käe adra külge ja siis vaatab tagasi, ei kõlba Jumala riigile." Elades ahvatlusi pakkuvas maailmas, on meie usk tugev üksnes senimaani, kuni meie pilk on pööratud Issandale. Ka Peetrus suutis kõndida vee peal usus seni, kuni ta pilk oli kindlalt Jeesusele suunatud. Nähes aga enda ümber tormi ning kaotades Jeesuse silmist, äpardus kogu katse. Üksnes Issanda appi hüüdmine ning seeläbi uuesti Jeesusega saavutatud kontakt aitasid tal pääseda kindlast uppumissurmast. Üksnes siis oleme edukad, kui meie pilk on suunatud Kristusele.

Sama kogeme ka igapäevaselt autoga sõites – kui tahame ohutult teed jätkata, tuleb välja vaadata auto esiaknast. Üle õla tagaaknasse kiikamisest pole otse edasi liikumisel mingitki kasu ning varem või hiljem lõpeb sõit avariiga.

Jäädes püsivaks oma usus, kogeme peagi, et usust saab meie sissepääsuluba Jumala riiki. Olen sageli leidnud tuge 1. Johannese kirja sõnadest (5:13): "Seda ma olen kirjutanud teile, kes te usute Jumala Poja nimesse, et te teaksite: teil on igavene elu." Ja korraga saabki see teadmine ning veendumus meie usuelu alustalaks.

Kelle järgi joonduda?

Olles siit maailmast, vajame usus kasvamiseks ka inimlikku tuge. Vajame, et keegi oleks osavõtlik meie suhtes, oleks meie kõrval ka siis, kui taevas on pilves ning lootusekiirt on raske märgata. Meenutagem üht sündmust Vana Testamendi 2. Moosese raamatust (17:11–12): "Ja sündis, et niikaua kui Mooses hoidis oma käe ülal, oli Iisrael võidukas, aga kui ta laskis oma käe vajuda, oli Amalek võidukas. Aga kui Moosese käed väsisid, siis nad võtsid kivi, asetasid selle temale alla ja ta istus selle peale ning Aaron ja Huur toetasid tema käsi, üks siitpoolt ja teine sealtpoolt; siis ta käed seisid kindlalt kuni päikeseloojakuni." Juhendi, mismoodi kristlane peaks käituma ühiskonnas ja koguduses õdede-vendade keskel, toob teiste seas ära ka Paulus oma kirjas roomlastele. Selle järgi tuleb meil olla külalislahked, olla rõõmsad koos rõõmsatega ja nutta koos nutjatega, mõelda sellele, mis on hea teistele inimestele ning pidada rahu kõikide inimestega. Ning isegi kui me ei leia endas julgust suhelda võõraste inimestega, jääb alati võimalus palvetada teiste inimeste eest. Sel juhul ei mängi mingit rolli meie isikuomadused, määrav on üksnes südame puhtus. Palve toimimisest kirjutab oma raamatus "Elu küsimused" Nicky Gumbel. Ta räägib 19. sajandi jutlustajast Moodyst, kes oma eluajal koostas nimekirja 100 inimesest, kelle eest ta regulaarselt palvetas nende päästmise pärast. Tema surmapäevaks oli 96 neist tulnud usule ja 4 pöördusid ta matustel. Just niisugused usukangelased aitavad meil püsida sel teel ja nende järgi tuleb meil endil joonduda.

Olles siit maailmast, vajame usus kasvamiseks ka inimlikku tuge. Vajame, et keegi oleks osavõtlik meie suhtes, oleks meie kõrval ka siis, kui taevas on pilves ning lootusekiirt on raske märgata.

Jumalik ja inimlik koos on seega need tugipostid, mis aitavad nii meil kui meie naabritel siin kirikus ja meie elus saada "viljakaks pinnaseks". Üks Keldi palve kannab edasi sarnast mõtet: "Jumal, palun anna mulle jõudu teha seda, mida mina pean tegema, ja palun tee see osa, mida Sina saad teha, ning palun anna mulle mõistust nende kahe asja vahel vahet teha."

Lõpetuseks kutsun teid kõiki ülesse naabrivalvesse selle sõna parimas tähenduses – olema osavõtlikud teiste suhtes ning valmis tegutsema. Me kõik vajame seda, nii need, kes on koguduse liikmed, kui ka need, kes alles otsivad Elu Teed. Ma usun, et me oleksime kõik väga õnnelikud, kui saaksime ühel päeval panna kui mitte just kiriku seinale, siis vähemasti oma südamesse oranži sildi tekstiga "Siin on naabrivalve piirkond".

Teleülekanne Tallinna kirikust

Juba teist korda tegi Eesti Rahvusringhääling Eesti Kirikute Nõukogu soovitusel suure reede jumalateenistuse ülekande just EMK Tallinna kogudusest.

Kui esimesel korral võeti jumalateenistus videosse ja seda näidati teatava ajavahega, siis seekord oli tegemist otseülekandega. Peaaegu kohe pärast ülekande lõppu pani ERR internetti üles ka lingi jumalateenistuse järelvaatamiseks: http://etv.err.ee/v/kultuurisaated/saated/... . Lisaks leiab huviline ERR-i kodulehelt eraldi lingi, mis võimaldab eraldi järelvaadata superintendent Taavi Hollmani jutlust (http://etv.err.ee/v/kultuurisaated/videod/...) ning mahuka artikli "Taavi Hollman suure reede jumalateenistusel: Jumala jaoks ei ole inimest, keda tema vägi muuta ja abistada ei saaks". Ju siis puudutas toimunu ka rahvusringhäälingu rahvast.

Mina igatahes pean tunnistama, et jutlus oli tõesti väga selge, avatud ja siiras. Tallinna koguduse liige Ülle Kruuse-Kingo kommenteeris jutlust ja kogu teenistust Facebookis nii: "Tõesti oli väga hea. Õigete rõhuasetustega, õigesti tempereeritud, kuulamapanev, kõnetav. Kogu teenistus oli üks tervik. Taavi mõjus veenvalt ja kutsuvalt. Oli väga tõstev ja kinnitav teenistus. Olen saanud palju head tagasisidet just sekulaarsest maailmast, et see puudutas ja pani mõtlema ning endasse vaatama. Aitäh!"

Jumalateenistust juhatas pastor Joel Aulis, piiblitekste luges pastor Toomas Pajusoo ja õnnistussõnad lausus emeriitpastor Olav Pärnamets. Väga meeldiv oli näha ka teenistusele kogunenud rohkearvulist koguduseperet.

Minule kui muusikule jättis sügava mulje jumalateenistust kaunistanud Credo-Allika kammerkoor koos professionaalse saateansambliga. Väga meeldiv üllatus olid meie koguduse helilooja Evelin Kõrvitsa mitmed suure reede teemalised heliteosed, mida kuulsin esimest korda. Evelini kaunis muusika ja kammerkoori perfektne esitus Eivin Toodo juhatusel ei jäänud märkamata ka rahvusringhäälingu inimestele. Seda näitab kas või asjaolu, et ka näiteks Evelin Kõrvitsa "Ristilöömine" on postitatud ETV veebilehele eraldi järelvaatamiseks (http://etv.err.ee/v/kultuurisaated/videod/...).

Fotod: Koduteel

Muidugi lisas jumalateenistusele imposantsust organist Virve Soode, kelle mängu ja meie kaunist orelit näidati ka suures plaanis. Telepilt algas sealjuures pilli külge kinnitatud plaadist: "Hugo Lepnurme mälestusorel".

Lisaks mitmetele tuttavatele, kes jumalateenistust telest jälgisid, andis positiivset tagasisidet mulle ka näiteks spetsiaalselt helistanud Kalju baptistikoguduse muusikajuht Tiiu Jürma.

Tänu kõigile suure reede jumalateenistusel osalenutele.

ANDRES KAPP, Tallinna kogudus

Kirikuvalitsus õnnitleb!

Viktor Batšinski 60 (28. juuni)
Maksim Kiiranen 35 (7. juuli)
Tõnu Kuusemaa 60 (19. september)

Rõõm südames

Lastekeskuses "Tähetorn" on kombeks korraldada väike pidu iga kuu lõpus, et tähistada möödunud kuul olnud laste sünnipäevi. Aprillis tähistas järjekordset sünnipäeva ka lastekeskus ise, mis sai 14-aastaseks.

Fotod: "Tähetorni" arhiiv

Sünnipäeva puhul söödi lastekeskuses torti ja pitsat, lauldi ning tantsiti. Tüdrukud näitasid isetehtud kleite, millega võideti Pärnus noortemoe konkursil põhikooli arvestuses esimene preemia.

Kel südames soov aidata, saab end keskuse hetkevajadustega kursis hoida veebikülje www.lastekeskus.ee/et/kuidas-saad-aidata vahendusel. Lastekeskus otsib jätkuvalt ka tegevjuhti ning vabatahtlikku pillimänguõpetajat.

MERLE TOMBERG
Lastekeskus "Tähetorn"

EMK XI Suvekonverents

Järgne mulle!

Mk 2:14

6.–9. augustini 2015 EMK laagris Giideon

KÕNELEVAD: Taavi Hollman, Aleksandr Fjodorov, Taavet Taimla, David Winstanley (UK, Aldersgate), Bobby Cabot (USA, Aldersgate)

LISAKS: Palveteekond, misjoniaktsioon, ülistus, eriprogrammid lastele, noortele, vallalistele

Konverents toimub eesti, vene ja inglise keeles.

REGISTREERIMINE ON TOIMUNUD,
kui olete **maksnud osavõtumaksu** Eesti Metodisti Kiriku a/a-le EE641010052004731009 ning
teatanud oma osavõtusoovist Mareta Nõmmele
mareta.nomme@gmail.com
või helistanud 5554 8191.
Tasudes märkida osaleja(te) nimi (nimed) ning vanus(ed).

Registreerumise SOODUSAEG kestab **20. juulini.** Võimalik on registreeruda ja tasuda osavõtumaks ka kohapeal.

Tallinna koguduse meesteühenduse tegemistest

Pastor Toomas Pajusoo äratas 2014. aasta novembris "talveunest" Tallinna koguduse meeste-vendade osadusõhtud. Nii on pärast pikemat vaheaega meesteõhtud taas toimunud ja alates 2015. aasta jaanuarist saadakse kokku regulaarselt kord kuus.

Mehed on põhiliselt jaganud mõtteid jüngerluse teemal, millest on rääkinud Johann ja Annalena Theron, kes on pärit Lõuna-Aafrika vabariigi rahvusvahelisest kristlikust organisatsioonist Kingfisher. Selle organisatsiooni eesmärgiks on aidata mobiliseerida kohalikke kogudusi, et nad võiksid efektiivsemalt täita Kristuse suurt misjonikäsku. Olgu lisatud, et 11.–12. mail pidasid nad Tallinna metodisti kirikus taas seminari, seekord teemal "Märka oma kutsumust" ja "Evangelism kui elustiil".

26. aprillil kogunesid Tallinna koguduses mehed järjekordsele ühisele õhtule, mille teemaks oli "Tänapäeva eksiõpetus: New Age", ettekandjaks aga Tallinna koguduse diakon Raivo Kõrgemägi. Vend Raivo lahkas oma ettekandes New Age'i suure põhjalikkusega, tuues Piiblile toetudes välja õpetuse nõrku külgi ja kitsaskohti. Kokkutulnud kümmekond meest olid hoolitsenud ka söögi ja joogi eest. Nii oligi asjakohane ja lõõgastav kohati üsna hukkamõistva ning hoiatava ettekande kõrvale magusat suupoolist ampsata ja kohvi peale rüübata.

26. aprillil Tallinna koguduse meesteühenduse õhtul kõneles Raivo Kõrgemägi.

Mis puutub meesteosaduse järgmistesse plaanidesse, siis Toomas Pajusoo sõnul on Olav Pärnamets valmis jagama mõtteid USA ühest suurimast kristlikust meesteliikumisest Promise Keepers ('tõotuse pidajad'), mis on olnud suureks õnnistuseks paljudele meestele ja millest Gregg Lewis on kirjutanud oma raamatus "The Power of a Promise Kept" ('tõotusest kinnihoidmise vägi').

ANDRES KAPP

Fotod: Andres Kapp

VLADIMIR BEREGOVOI 60 imelist eluaastat

Jaanuaris täitus EMK Sillamäe koguduse legendaarsel pastoril 60 eluaastat. Aastad 2014–2015 tähistavad tema elus veel teisigi olulisi verstaposte: 35 aasta möödumist ajast, mil ta teadlikult võttis oma ellu Issanda kui isikliku Päästja; 30 aastat abiellumisest; 30 aastat Eestisse elama asumisest; 30 aastat teenistuse algusest Eesti Metodisti Kirikus – esmalt jutlustaja ja diakonina Jõhvi koguduses, kus teda ordineerisid tolleaegne Põhjala ja Baltikumi piiskop Hans Växby ning EMK superintendent Olav Pärnamets. Kui misjonitöö tulemusena kujunes EMK Kunda kogudus, ordineeriti ta 1994. aastal selle koguduse pastoriks. Seega sai Vladimir Beregovoil hiljuti täis ka 20 aastat pastoriametis Eesti Metodisti Kirikus.

Fotod: Taavi Hollman

Pastor Vladimir Beregovoi koos abikaasa Raissaga.

Vladimir Beregovoi on sündinud 4. jaanuaril 1955. aastal Harkivis (Ukraina NSV) ateistlikus perekonnas, kus usulisi teemasid ei puudutatud. Aga kaks päeva enne Vladimiri sündi võttis ristimise vastu tema täisealine onutütar, kes palus juba ristimisvees seistes pastorit, et too palvetaks peagi perre sündiva lapsukese pärast: et Issand õnnistaks seda last ja temast võiks sirguda Issanda truu töötegija. Kogu oma edaspidise elu kandis see armas sugulane Vladimir Beregovoid oma palvetes, tänu millele saigi Vladimirist 1979. aastal usklik inimene.

Lapsepõlv ja noorus

Koolipõlves oli Vladimir uudishimulik ja teadmishimuline. Ta organiseeris oma õue lastest hooviteatri ja hakkas seal lavastajaks. Nad esinesid lasteaedades ja naaberõuedel. Samuti mängis ta puhkpilliorkestris. Saades täisealiseks, läks Vladimir edasi õppima Nõukogude armee luurekooli ja hiljem armee sidetehnikumi. Väeteenistust alustas Vladimir Valgevenes, aga lõpetas Vietnamis, kus koges kõiki sõjaõudusi. Ta sai Vietnamis ka peapõrutuse, aga jäi ime läbi ellu. Selle sõja koledused mõjutavad tema tervist tänapäevani.

Olles reservi määratud, asus Vladimir õppima Harkovi riikliku ülikooli õhtusesse osakonda teaduslikku ateismi. Õppetöö kõrval teenis ta leiba Harkivi oblasti julgeolekukomitee (KGB) sideosakonnas, olles seal ühtlasi komsomoliorganisatsiooni sekretär. Ülikoolis hakkas ta aga põhjalikult uurima "vaenlase relva" Piiblit ning kõigile aktiivselt tõestama, et Jumalat pole olemas. Oma propagandatööga jõudis ta lõpuks ka sellesama lähedase sugulase juurde, kes juba enne Vladimiri sündi oli

tema eest palvetanud, ning püüdis tedagi selles veenda, esitades toetuseks teaduslikke tõendeid Jumala mitteeksisteerimisest. Onutütar kuulas Vladimiri ära ja sõnas: “Tead, Volodja, ma ei hakka sinuga vaidlema, sest ma olen vähese haridusega naisterahvas. Aga ma hakkan palvetama, et Issand ise avaneks sulle ja annaks sulle kindluse Tema olemasolus.” Ja jätkas Vladimiri eest palvetamist. Vladimir aga süvenes veel usinamalt Piibli uurimisse, tõestamaks kõigile, et Jumalat pole olemas.

Avanemine

Piiblit uurides hakkas Jumala Sõna avama Vladimirile Issanda olemust. Ta jõudis selgusele, et Jumal siiski eksisteerib. Vladimir hakkas kodus palvetama ning otsima kirikut, kus asuda Jumalat teenima. Ja jälle tuli talle appi onutütar, soovitades tal minna ülestõusmispühade ajal kohalikku baptistikogudusse. Nii juhtuski, et 1979. aasta 22. aprillil, paasapühade ajal, külastas Vladimir elus esimest korda palvemaja. Kuulates seal palvevendade tunnistusi, adus ta järsku, et kantslist kuuldu moodustaski juba osa tema usust. Seetõttu jäigi ta sellesse kogudusse, lülitudes aktiivselt koguduse ellu, eriti noortetöösse.

Katsumused

Nüüd sekkus Vladimiri ellu KGB, sest lisaks tööle sideosakonnas oli ta ju ka kommunistliku partei liige ja komnoorte organisatsiooni sekretär. Vladimirit hakati kutsuma vestlustele, kus teda püüti ümber veenda ja keelitati usust lahti ütlema. Vladimir jäi kindlameelseks, lahkus komparteist ja jättis komsomolitöö.

Sellest ajast alates hakati tal Harkivis pingsalt silma peal hoidma ja püüti takistada teenimistööd koguduses. Nii ei jäänud Vladimiril muud üle, kui hakata mõtlema Issanda teenimisele mõnes muus paigas. 1980. aastal asus ta Ukraina baptistiliidu vanempresbüteri Duhontšenko õnnistusel elama Poltava oblastisse väikesesse Lohvõtsja nimelisse rajoonikeskusesse. Kohalik kogudus ja eriti noored võtsid ta suure armastusega omaks, Vladimirist sai peagi noortejuht ja aktiivne tegutseja vaimulikul tööpõllul. Tema töö tulemusel hakkas kogudus jõudsalt kasvama, paljud leidsid tee Jumala juurde.

Aga ka Lohvõtsjas ei jätnud KGB Vladimirit rahule. Tema korteris sooritati mitmeid läbiotsimisi, püüdes leida kompromiteerivaid materjale. Kord hakkas tema töökohas üks noor inimene tundma aktiivset huvi usu ja Jumala vastu, rääkis Vladimiriga neil teemadel ja palus lõpuks, et Vladimir annaks talle lugeda Piiblit (Piibel oli Ukraina NSV-s keelatud kirjandus – *toim*). Pärast pikka pealekäimist tõigi Vladimir töökaaslasele Piibli, aga selle üleandmise hetkel ilmusid ootamatult inimesed fotoaparaatidega, kes momendi jäädvustasid. Ülesvõetud fotomaterjali alusel algatati Vladimiri vastu kriminaalasi Nõukogude-vastase agitatsiooni ja propaganda levitamise paragrahvi alusel. Vladimirile mõisteti esialgu kolm aastat vabadusekaotust, mis hiljem asendati viieaastase asumisega ilma õiguseta naasta Ukrainasse.

Pagendatud Baškiiriasse

1983. aasta märtsis saadetigi Vladimir Beregovoi asumisele Baškiiriasse Ufa linna. Aga sealgi otsis Vladimir üles kohaliku koguduse ja alustas aktiivset vaimulikku tegevust, saades nii noortejuhiks kui jutlustajaks. Ta asutas ka kristliku teatritrupi, mida juhatas. Noored eesotsas Vladimiriga ei püsinud paigal, vaid külastasid nii teisi Baškiiria kogudusi kui kogudusi kogu Uurali regioonis, esinedes lauludega, jutlustades ja esitades vaimuliku sisuga etendusi.

Seesugune n-ö riigivastane tegevus ei jäänud taas märkamata kohalikule KGB-le ja 1985. aasta aprillis algatati Vladimiri vastu uus kriminaalasi Nõukogude-vastase tegevuse paragrahvi alusel. Teda ähvardas kümme aastat vangistust.

Teekond imeliste pulmadeni

See oli aeg, kui Vladimir ja Raissa valmistusid pulmadeks. Mai alguses Ufasse jõudes leidis Raissa Vladimiri vööni kipsis. Selgus, et tema tulevast abikaasat oli püütud füüsiliselt hävitada. Tsehhis, kus Vladimir töötas, oli korraldatud igaaastane koristuspäev, ja Vladimiril paluti puhastada elektrivalgusteid. Kui ta ronis tööpingile, et küünitada laealuste valgustiteni, lülitati sisse elektrivool. Saadud elektrilöögist kukkus Vladimir kolme meetri kõrguselt tsementpõrandale, sai ajupõrutuse ja õlanihestuse. Ent jäi taas ime kombel ellu.

Pulmaettevalmistused jätkusid KGB tähelepaneliku pilgu all. Vladimir oli veendunud, et laulatust julgeolekutöötajad korraldada ei luba, seetõttu loobusid nad igasugustest sellega seotud ettevalmistustest.

Pulmad pidi peetama 19. mail 1985, aga 17. mail vahistasid KGB operatiivtöötajad Vladimiri, kellel seni oli olnud lihtsalt linnast lahkumise keeld. Saades sellest teada, läks Raissa linna postkontorisse ja saatis laiali telegrammid üle kogu tolleaegse Nõukogude Liidu kõikidele sõpradele palvega Vladimiri eest palvetada. Ka Ufa usklikud noored pühendasid selle päeva palvele.

Sama päeva õhtul kell kuus naasis Vladimir koju ja teatas suureks üllatuseks, et kriminaalasi tema vastu on lõpetatud. Ka eelnevast kriminaalasjast on loobutud ja ta on vaba inimene. Nõukogude Liidu juhiks oli just tõusnud Mihhail Gorbatšov, kellele Baškiirias oli tugev opositsioon. Seetõttu saatis uus riigijuht sinna komisjoni, kes kontrolliks vabariigi juhtkonna majanduslikku ja poliitilist tegevust. Tolle komisjoni kätte oligi sattunud Vladimir Beregovoi ja veel ühe dissidendi kriminaalasi. Materjalidega tutvunud, leidis komisjon, et süüdistused on ebaseaduslikud ja kriminaalasjad suleti.

Vladimir ja Raissa võtsid seepeale takso ja sõitsid palvemajja, kus noored olid kogunenud palvele. Uksel kohtasid nad üht tuttavat usklikku, kes oli sõitnud Ufasse 200 kilomeetri kauguselt, et välja uurida, kas pulmad peetakse. Vladimir ja Raissa teatasid, et pulmad toimuvad, ja rääkisid imest, mida Jumal oli teinud. Vend aga päris, mida nad on kavatsenud pulmalistele süüa pakkuda. Selle peale polnud ei Vladimir ega Raissa üldse mõelnud, neil oli olnud muid muresid. Raissa avaldas

arvamust, et nad lähevad hommikul vara Ufa turule ja ostavad sealt kõik vajaliku. Vend, keda kutsuti Pjotr (Peeter) Suureks, vaatas imestusega Raissat ja küsis, kas too on kursis Ufa turu hindadega. Raissa polnud varem Ufa turul käinud ega teadnud midagi ka hindadest. Seepeale teatas Pjotr, et sõitis kohale, sest oli saanud Jumalalt ülesande korraldada pulmalaud. Nii juhtuski, et laupäeval, 18. mail eemaldati arsti juures Vladimirilt lahased ja vend Pjotr saabus suure hulga toiduainetega (liha, jahu, koor, mesi, juurikad, või) pulmalaua jaoks. Koguduse õed võtsid toiduvalmistamise enda kanda ja pühapäeval ootas külalisi rikkalik toidulaud.

Aga pärast pulmapidu kutsuti Vladimir KGB majja ja talle anti korraldus Baškiiriast minema sõita.

Eesti

1985. aasta suvel asusid Raissa ja Vladimir elama Eestisse. Eesti võttis nad vastu soojalt, neist said Eesti Metodisti Kiriku liikmed, ja nii ongi Vladimir koos abikaasaga juba tervelt 30 aastat meie kirikut teeninud, tehes seda alguses Jõhvi koguduses, kus pastoriks oli tema äi Nikolai Ivannik. Vladimir teenis alguses jutlustajana, hiljem diakonina. Ta tegi aktiivselt misjonitööd kogu Kirde-Eestis. 1988. aastal asus Vladimir õppima EMK tollal veel põrandaalusesse piiblikooli, mis tegutses EMK keskuse hoones Tallinnas Apteegi tänaval, ja lõpetas edukalt ka selle õppeasutuse. See oli tema elu huvitavaim aeg. Suurepärased õppejõud selgitasid väga huvitavalt teoloogia aluseid.

Kui Eestisse saabusid vabaduse tuuled, läks Harkivi ülikoolist ajalooõpetaja diplomi saanud Vladimir tööle kooli, kus õpetas ajalugu, kirikulugu, kristlikku moraali ja eetikat. Õppetöö väliselt asutas ta mitmes Ida-Virumaa koolis piibliklubi. Samal ajal pani ta Kohtla-Järvel ja Kundas aluse pühapäevakoolitööle. Koos nelipühikoguduse pastoriga asutasid nad vaimuliku hariduse keskuse, mis koolitas pühapäevakooli ja piiblikooli õpetajaid kogu Ida-Virumaa jaoks. Ta asutas mitu liikuvat kristlikku raamatukogu ja valis neile raamatukoguhoidjad. Vaimulikku kirjandust toodi erinevatest Nõukogude Liidu paikadest, peamiselt aga Ukrainast, kus Vladimiril olid sidemed misjoniorganisatsiooniga “Valgus idas”.

Aastail 1992–1993 kujunes Vladimiri intensiivse evangeelse töö tulemusel EMK Kunda kogudus, mis algul tegutses Jõhvi koguduse osakonnana. 1994. aasta jaanuaris registreeriti osakond juba kui iseseisev kogudus ning sama aasta veebruaris määrati Vladimir Beregovoi Kunda koguduse pastoriks. Pastoriametisse ordineerisid Vladimiri tolleaegne EMK superintendent Olav Pärnamets ja Tallinna venekeelse koguduse vaimulik Georg Landberg. Ametlikult loodud koguduse juurde asutasid Raissa ja Vladimir kohe ka pühapäevakooli.

Juba Ukrainas ja Baškiirias elades oli Vladimiril unistus asutada kristlik laagrikeskus noortele. Aga alles Eestis avanes tal selleks võimalus. 1993. aastal kogus Vladimir kokku mõttekaaslased, selgitas neile oma ideed, ning Jumala abiga loodi laager, millele ta andis nimeks Giideon. Laager tegutseb edukalt tänase päevani.

1990. aastad kujunesidki Vladimiri ja Raissa jaoks kõige produktiivsemateks ja õnnistatumateks. Rajati uusi kogudusi, näiteks Kohtla-Järvel ja Aseris, kuhu Vladimir ja Raissa sõitsid pärast teenistust Kundas. Aseri koguduses viis Vladimir läbi piiblitunde. Ta käis tihti ka Tapal venekeelset tööd tegemas. Niisugune pingeline tegevus väsitas Vladimirit, pärast teenistust oli ju veel tarvis sõita ka koju Kohtla-Järvele. Aga sellegi probleemi aitas Jumal lahendada: 1997. aasta aprillis täienes Beregovoide pere uue liikmega, kelleks oli Andrei Spiridenko. Andrei oli esmaklassiline autojuht ja Vladimiril jäi nüüd rohkem aega vaimulikuks tööks, sest auto eest hoolitsemine ja selle juhtimine jäi Andrei ülesandeks. Sel ajal õppis Vladimir veel EMK Teoloogilises Seminaris. Pärast seminari lõpetamist asus ta end täiendama rahvusvahelises instituudis Logos, mille filiaal tegutses Ukrainas Odessas. Selle lõpetamisel omistati talle magistrikraad pastoraalses teenimises.

2003. aasta oktoobrist asus Vladimir Beregovoi pastorina teenima hiljuti rajatud Sillamäe kogudust, jätkates veel kaheksa kuud teenistust ka Kundas. Need olid rõõmsad ja õnnistatud päevad. Hiljem määrati talle teenimiseks ka veel kolmas, Narva kogudus. Sellisele koormusele ei pidanud aga Vladimiri tervis vastu ning ta elas üle ränga ajuinfarkti, mille järel loobus teenistusest Narvas.

Praegu teenib Vladimir rõõmuga Sillamäe kogudust, mida ta väga armastab.

Meenutanud
RAISSA BEREGOVAJA

Meie ID Jumalas

2015. aasta EMK noorte kevadlaager korraldati metonoortele koduks saanud Nuutsakul. Laagri moto kõlas "Meie ID Jumalas".

Kust selline pealkiri? Esmalt on Jumal pannud noortetoimkonnale südamesse, kui oluline on teada, kes me oleme Jumala lastena. Teiseks on meile kui EMK noortetoimkonnale oluline hoida ühist vaimset joont meie kiriku aasta teemaga, milleks tänavu on "Jumala tahte otsimise ja täitmise aasta". Ning kolmandaks, kuid mitte vähem oluliseks, on soov kuulata meie noori. Siinkohal võtsime appi 2014. aasta tagasisidelehed, millest jäid kõlama järgmised mõtted ja teemad: "Meie identiteet on Jumalas!", "Jumala meistriteos", "Aja planeerimine Jumalaga", "Minu annid – kuidas neid ära tunda".

Kõike mainitut kokku pannes saime noortetoimkonnas kaks lauset: "Meie identiteet Jumalas" ja "Jumala tahte otsimine ja täitmine". Kuna laagri kestvus on limiteeritud, kuid meie soov on teemadesse süveneda, langetasime toimkonnaga otsuse korraldada kaks laagrit, keskendudes kummalegi teemale eraldi.

Metonoorte kevadlaagrist käis läbi üle 40 noore, koos töötegijate ja kõnelejatega oli osalejaid 47.

MARETA NÕMME
Noortetoimkond

Foto: Kaidi Kaupo

Foto: erakogu

Kaidi Kaupo on Viitka koguduse liige alates 2014. aastast, kui ta suvekonverentsi lõputeenistusel ristiti.

NOORED TUNNISTAVAD

Noortelaagrid ja mina

Iga kord, kui kuulen, et ees seisab uus noortelaager, tahan kindlalt kohale minna. Miks? Põhjus on lihtne: EMK noortelaagrid on kujunenud minu jaoks paigaks, kus veeta aega toredate inimestega ning õppida iseenda, Jumala ja kõige muu kohta kõike, mis üht noort üldse huvitada võib.

Pärast iga noortelaagrit olen taas muutunud. Minus on iga korraga aina enam rõõmu ja positiivsust, sest juba korraldajad ise on rõõmsad ning oma abivalmiduse ja pakatava säraga eeskujuks igale laagris osalejale. Lisaks rõõmule lisavad noortelaagrid tahet, et anda endast parim laagrist väljaspool, oma enda elus, ning õpetavad selleks vajalikke

oskusi. Alles viimases suvelaagris (2014) õppisin, kuidas käituda suhetes ja kuidas mitte kiirustada suhtesse astumisega. Iga kõneleja jutust jääb kõlama just see miski, see pisike lause või üksik sõna, mis saadab mind järgmise laagrini.

Esimest korda käisin noortelaagris 2012. aasta suvel ning pärast seda on mul vahele jäänud vaid üks laagrikord. Peagi osalen laagris juba viiendat korda ning kõigil neil kordadel olen palju õppinud. Tagasi vaadates oskan ka öelda, et iga laager on andnud mulle meeletult palju enesekindlust. Laagris on alati toetavad korraldajad ja osavõtjad, tänu kellele olen mitmel korral suutnud end ületada. Iga väiksemgi eneseületus (näiteks see, kui suutsin tulla välja oma kestast ning suhelda uute ja toredate inimestega Wesley grupis) on pannud mind oma elu rohkem hindama ja muutnud mind aina tänulikumaks. On märkimisväärne, et esimeses laagris muutusin mõne päevaga nii palju, et koju tagasi minnes küsisid mu vanemad, kas see olen ikka mina. Põhjuseks oli minu uuenenud elurõõm, sära ja tänulikkus.

Laagrites olen õppinud kõige lihtsamaid algtõdesid kristlusest, ülistuse tähtust ja seda, kuidas üldse ülistada. Olen õppinud palju Piibli kohta ja mõistnud, kuidas Jumal mind ja meid kõiki armastab. See kõik moodustab aga üksnes imepisike killukese sellest, mida ühest laagrist õppida võib. Nimekiri oleks lõputu, kui paneksin kirja kõik näited selle kohta, miks noortelaager on olnud mulle kasulik ja vajalik.

Laagrisse lihtsalt peab minema, sest muidu jääks järjekordne naeru-, rõõmu- ja ideedoos saamata.

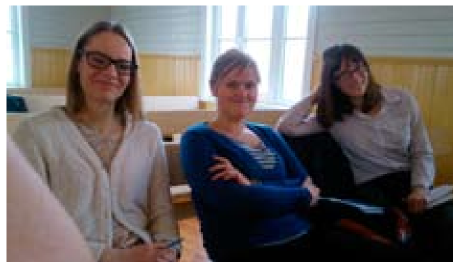
KAIDI KAUPO
Viitka kogudus

Koolituspäev Rakveres

28. märtsil korraldas lastetöö toimkond Rakveres pühapäevakooliõpetajate koolituspäeva. Pikk päev algas ülistusega, millele järgnes loeng internetist ja selle võimalikust kasutusest pühapäevakoolitundides. Edasi viisid loengud meid kuldsalmide õppimise võrratusse maailma ja viimase loengu ajal jagati ohtralt meisterdamisideid. Päev lõppes väikese tänuga kõigile pühapäevakooliõpetajatele, kes oma isikliku aja arvelt kasvatavad ususeemneid sadades lastes. Kõigil oli võimalus jagada oma kogemusi Rakvere SPA-s lõõgastudes. Koolituspäeva loengud olid ülimalt praktilised ja sisukad. Aitäh Külli Kuusemaale, Ele Pajule ja Egle Hollmanile loengute eest ning 25 osavõtjale, kellega mõnusas osaduses olime. Tänu ka armsale Rakvere kogudusele meid vastu võtmast ja toiduga kostitamast.

EGLE HOLLMAN

Lapsed täidavad maja

Võru Elupuu koguduse pühapäevakool on ka sel hooajal kohtunud üle pühapäeva. Lapsed kogunevad jumalateenistuse alguses kirikusaalis, kus koos kogudusega lauldakse paar lastelaulu, kuulatakse kord kuus lastejutlust ning seejärel minnakse pühapäevakoolitundi.

2014.–2015. aastale on ilme andnud neli pühapäevakooliõpetajat: Tea Ausin ja Aina Onno, kes juhendasid koolieelikuid, ning Ove Palo ja Thea Kant, kes tegelesid kooliealistega. Lisaks on suuremate pühade puhul kaasa aidanud Lõuna-Aafrika misjonärid Clarien ja Kuzaan van den Berg koos oma lastega.

Viimase aasta jooksul on koguduses käima hakanud palju uusi peresid (vanemaid), kellel on rohkesti lapsi, kes täidavad maja ka teistel päevadel. Nagu näiteks esmaspäeva õhtuti, kui toimub Alfa-kursus või leeritund ning armsad tädi Aina ja Juta samal ajal lastega tegelevad. Või siis neljapäeva õhtuti, kui on nooreteõhtu aeg ja vanemad õed-vennad võtavad kaasa ka nooremad. Siis on nooreteõhtuga samal ajal korraldatud spontaanne lasteõhtu, kus lapsed mängivad lauamänge, meisterdavad jne. Nii võib öelda, et lisaks 20 põhipühapäevakooli lapsele on koguduses 15–20 last, kes osalevad muudel üritustel. Samuti on taaskäivitunud "Emmekas", mis koguneb kaks korda kuus, sest jälle on hulk emmesid, kelle lapsed on veel liiga väiksed pühapäevakooli jaoks (alla 3). "Emmekal" osalevad ka need emmed, kes ootavad beebit. Suur rõõm on ka see, et eelmisel aastal ristiti 6 last (osa neist isikliku usu peale ning osa vanemate usu peale) ning ka sel kevadel loodame ristida lapsi, kes talve jooksul on Jeesuse oma südamesse vastu võtnud.

THEA KANT

Pisike, aga tubli pühapäevakool Tapal

Tapa koguduse pühapäevakool pole suur, aga tegutseb vapralt. Kaks viimast aastat on Tapa koguduse pühapäevakoolis käinud püsivalt kolm venda.

Olen ise nende õde ja pühapäevakooliõpetaja. Vahepeal kerkis kahtlus, kas nii väheste huvilistega on üldse mõtet tunde edasi teha. Kuid siis mõistsin, et tähtis ei ole kooskäijate arv, sest Jumalale on ka need kolm poissi väga armsad. Ja mina pean andma endast parima, et edastada neile Jumala Sõna. Sügise alguses palvetas üks poiss tunni lõpupalve ajal, et Jumal juhataks meie juurde uusi lapsi. 2015. aasta jaanuari lõpust ongi meil hakanud käima üks uus tüdruk. Jumal kuuleb palveid. Meie peame olema ustavad selles piskus, mis on meie kätte antud, ja küll Isa hoolitseb ülejäänu eest. Olge püsivad oma töös ja väga õnnistatud!

KRISTINA LEPIK

Aasta tähendamissõnade ja piiblitegelaste jälgedes

Reeküla koguduse pühapäevakooli lapsed on taas edukalt lõpetanud ühe õppeaasta, mille sisse on mahtunud toredad tunnid ja teemad ning ühised esinemised koguduse jumalateenistustel.

Üheskoos oleme õppinud tähenda-missõnade lugusid – hinnalisest pärlist, kadunud lambast, südametust sulasest jne. Samuti oleme rännanud koos piiblitegelastega: Timoteose, Nehemja, Ruti, Pauluse ja teistega, kelle kaudu oleme õppinud tundma Jumalat, kes kuuleb ja näeb meie vajadusi ega jäta meid kunagi üksi.

Mõningaid mõtteid pühapäevakoolilaste meeldejäävamatest tundidest nende endi sõnadega.

Andreas: "Minule meeldivad üllatusloosid, mida saame iga pühapäevakoolitunni lõpus."

Berit ja Siiri: "Meile meeldis Pauluse lugu, kus Saulusest sai Paulus. Selle tunni pildid olid illustreeritud vahvate legomehikestega."

Erki: "Meeldejäävamaks oli video "Kui Jeesus oleks olnud leige?" vaatamine."

Pühapäevakooli lõpetamine oli meil ühendatud emadepäeva tähistamisega. Tänavu esitasid lapsed koos noortega jumalateenistuse alguses väikese kava, mis koosnes lauludest ja luuletustest. Pärast esinemist kinkisid lapsed kõigile emadele omatehtud lilled ja meepoti. Pärast esinemist läksid lapsed koos Mariaga mängima. Päeva lõpus katsime ühiselt laua ja jagasin kingitusi tublidele lastele, kes on väga usinasti pühapäevakoolis käinud. Meie pühapäevakooli kohalkäimise protsent on väga kõrge – Berit on osalenud kõigis tundides ja teised lapsed on puudunud ainult 1–5 tundi.

Kokkuvõttes jääb selja taha töökas õppeaasta. Oleme kogenud Jumala hoidvat kätt meie laste üle ja erinevates tegevustes. Lapsed

saatsime küll suvevaheajale, kuid kohtume nendega kindlasti varsti suveüritustel.

"Sest Issand on hea, tema heldus kestab igavesti ja tema ustavus põlvest põlve." (Ps 100:5)

REELIKA MURD

Armastuse pidu Räpinas

Emadepäeva jumalateenistusel Räpina koguduses teenisid kaasa lapsed. Oli südantsoojendav ja tõeliselt rõõmustav kuulda laste ettekandes pühakirja.

Piirika luges psalmist 98: "... Trompetite ja pasunate häälega hõisake kuningas Issanda ees!" Seejärel saatis Daniel üldlaulu puhkpilliga ja kogudus hõiskas kuningas Issanda ees. Benjamin luges maailma võitvast usust ja Margit lõpetas pühakirja lugemise selge ja tõeliselt ilmeka käsuga: armastage üksteist! Muusikaga kaunistasid ja rõõmustasid veel Margit klaveril ja Piirika akordionil.

See kõik oli minu kui ema ja pastori jaoks kõige ilusam emadepäeva kingitus: AITÄHH!!!

Koos laulsime emadepäeva kauneima laulu "Üks paigake...", mille ajal jagasid lapsed emadele lilli. Siis läksid lapsed ühiselt üllatust valmistama. Kohvilauas olime taas koos, et osa saada laste valmistatud küpsisetordist ja Margiti antud käsust: "Armastage üksteist!" Milline võrratu kogemus on jagada armastust ja olla armastatud! Täitku teid kõiki Jumala rohke ja piiritu armastus!

ELE PAJU

Tartlaste pühapäevakoolikevad oli kirev

Tartu koguduse laste kevadised tegemised on läinud tavapärases rütmis: üle pühapäeva toimub juunioride tund poistele ja tüdrukutele koos ning kaks korda kuus kogunevad poiste ja tüdrukute klubid.

Juunioride tundides oleme jõudnud lõpule sarjaga "On aeg suureks kasvada!" (inglise "Grow Up!"). Sarja vii-mase kahe tundi jooksul rääkisime pattudest ja nendest hoidumisest. Tundide pealkirjad olid "Aitab haisvatest pattudest!" ja "Mu südames pole prügile kohta!". Piibel õpetab meile: "Hoia oma südant enam kui kõike muud, mida tuleb hoida, sest sellest lähtub elu." (Õp 4:23) Hoida oma südant tähendab seda, et sa jälgid, mida lubad oma südamesse tulla. Näiteks, mida vaatad, mida kuulad, mida loed ja mida üldse teed. Kui su südamesse satuvad valed asjad, siis võivad need sind muuta. Need võivad muuta õnneliku inimese kurvaks, vihaseks või kurjaks. Tark on olla ettevaatlik ning lubada südamesse ja meeltesse ainult niisuguseid asju, mis on Jumalale meelepärased.

Nüüdseks oleme alustanud juba uue sarjaga "Emotsioonid". Meie kõigi sees on tunded. Üks neist on kurbus. Elus on hetki, kus me kõik tunneme end kurvana. Ent Jumal suudab meid lohutada. Sageli kasutab ta selleks meie sõpru, lähedasi, ümbritsevaid inimesi. Jumal teab kõige paremini, kuidas panna meid ennast paremini tundma. 143. psalmi 3. salmis on öeldud: "Ta parandab need, kelle süda on murtud, ja seob kinni nende valusad haavad." Seda tasubki meeles pidada. Teises tunnis emotsioonidest arutlesime viha üle. Kui ma olen vihane, siis annab Jumal mulle jõu, et andestada. Ei ole vale tunda viha, aga kui vihastad, siis pead olema väga ettevaatlik, sest vihasena võid kergesti teha valesid valikuid. Mõnikord tundub, et tunded juhivad sind, mitte vastupidi. Mida teha? Vastus on Jumala Sõnas.

1.

Fotod: Tartu kogudus

2.

Efeslastele 4:26 ütleb: "Kui vihastute, siis ärge tehke pattu! Ärgu päike loojugu teie vihastumise üle!" Ainus võimalus vihast jagu saada on andeks anda. Mõnikord võib see olla tõeliselt raske. Eriti siis, kui teine inimene ei tahagi andeks saada. Aga isegi siis võib Jumal anda sulle jõu, et andestada.

Tüdrukute klubis toimus meil põnev kohtumine Tartu Kodutütardega. Saime teada, kuidas saadakse kodutütreks ja mida põnevat nad koos teevad. Proovisime kodutütarde vormimütsi ja rätikut, vaatasime pilte ja tundus küll, et nad veedavad oma aega väga huvitavalt. Nende laagrid toimuvad isegi talvel, mil nad saavad magada suures sõjaväetelgis, mida kütab üks ahi. Seda ahju peavad nad vahetustega öö läbi kütma. Kodutütred õpivad koos väga palju ning väärtustavad sõbralikkust ja abivalmidust.

Ka poistel jätkub oma klubis põnevaid tegevusi, näiteks ühel kohtumisel said nad Priidu juhendamisel punuda ellujääja randmepaela (vt foto 1). Ja alati saab klubides sõpradega rõõmsalt aega veeta ja mõnusaid asju süüa (vt foto 2).

JANA TAMM

Pühapäevakooliõpetajate baaskursus alustas Tallinnas

Alates 2015. aastast pakub EMK lastetöö toimkond baaskursust inimestele, kes alles tahavad alustada lastetööga.

Esimene koolitus toimus 13.–14. märtsini Tallinnas, kus väljaõppe sai kümme uut või äsjaalustanud lastetöötegijat Tallinnast ja Pärnust. Oli väga armas õhkkond ning küsimused ja vastused ulatusid pühapäevakoolitundidest laste hingeeluni. Koolitus hõlmab järgmisi teemasid: Miks on pühapäevakoolitöö vajalik? Oma andide avastamine. Lapsed on erinevad. Tunni ülesehitus ja aastaplaan – nende paindlik järgimine. Distsipliin tunnis, rühmareeglid. Koostame ise tunni. Analüüs ja küsimused.

Kui tahaksid seda koolitust tellida oma kogudusse, siis lastetöö toimkond on valmis tulema ja tegema seda ka sinu piirkonnas. Eelduseks on vähemalt seitsmest huvilisest koosneva grupi olemasolu ja tasuta majutus koolituse läbiviijatele.

EGLE HOLLMAN, Lastetöö toimkond

Ülistus

Jumal ütleb, et Tema rahvas elab tihti vaesuses, haiguses ja lüüasaamises sellepärast, et nad ei võta aega selleks, et Teda ülistada.

Samas tahab Jumal, et meil oleks kõike piisavalt ja elaksime külluslikult.

Üks Teise maailmasõja aegne lugu räägib lahkest naisterahvast, kellel oli külalistele kalamarjagi pakkuda, samal ajal kui üldiselt tunti kõigest puudust. Pärimistele vastas ta, et palub abi Jumalalt. Millal sina ülistasid Jumalat viimati selle eest, kes Ta on?

Su elu, kodu ja lähedased on Jumala kingitus. Inimene ei taipa tihti, mis on talle parim või kuidas oma eluga edasi minna. Sina ei tea, mida teha, aga Jumal teab, sest on su loonud, armastab sind ja tahab sind õnnistada. Et Ta saaks oma tahet ka sulle ilmutada, selleks vajad aega, et olla Temaga ja Teda tundma õppida. "Olgu sul rõõm Issandast; siis ta annab sulle, mida su süda kutsub!" (Ps 37:4)

Kuidas ülistada?

1. Astu Jumala ette üksinda. Sa ei vaja Jumala ülistamiseks inimesi, ülistuskoosolekut ega võimsalt võitud jutlustajat. Jumal tahab näha sind üksi ülistamas. "Aga sina, kui sa palvetad, siis mine oma kambrisse ja lukusta uks, palveta oma Isa poole, kes on varjatud, ja su Isa, kes näeb varjatutki, tasub sulle!" (Mt 6:6)

Nõnda toimides hakkab Jumal sind uuel viisil külastama, su ümbrus muutub, sellesse tuleb Jumala ligiolu ja mõõde. Sa oled healõhnaline ja muutud – nagu Mooses, kes oli mäel Jumalaga ja alla tulles ta pale hiilgas. "Aga otsige esmalt Jumala riiki ja tema õigust, siis seda kõike antakse teile pealegi!" (Mt 6:33)

2. Tee kiitmisest ja ülistamisest oma elustiil.

A. Ole valmis ülistama igal kellaajal. Ära piira end hommiku või õhtuga, Jumalat saab ülistada trammis, koolis, autos, trennis, tööl.

B. Ära vaata kella. Jumalale kuulub kogu aeg. Ära oota, millal Jumalale planeeritud kümmekond minutit läbi saab. Nii ei tekigi võimalust nautida osadust Temaga. Kujuta ette tunnet, kui sõbraga kohtudes vaataks too pidevalt närviliselt kella.

C. Jää normaalseks. Ära vabanda Jumalaga koosolemisega oma tegematajätmisi. "Ma ei saanud koolitöid teha, kuna olin Jumalaga!" – selline ettekääne pole õige.

D. Pane usk esikohale. Kui ülistad, siis ülista ja räägi oma asjadest usus, et Jumalal on lahendused.

3. Ülista Jumalat selle eest, et Ta on Jumal.

Sa ei saa Jumalale ette kirjutada, kui kiiresti Ta peab reageerima. Ära ole pahur, kui sinu loodetud asjad ei sünni paugupealt. Jumalal on iga asja jaoks oma aeg. Tema vastused on "jah", "ei" ja "oota". Me peame paluma endale rõõmsat sõnakuulelikkust.

Palu vastavalt Tema tahtele (Jh 16:23): "Ja sel päeval ei küsi te minult enam midagi. Tõesti, tõesti, ma ütlen teile, mida te iganes palute Isalt, seda ta annab teile minu nimel." Isa armastab Jeesust, Jeesuse nime. Kasuta seda palves, Jeesus on meie eestkostja.

4. Jätka kummardamist. Vahel Jumal proovib, kaua me jaksame. On vahe, kas oled andnud Jeesusele ainult oma südame või kogu elu ja valmis oma elu Tema pärast ka ohverdama. Mõtle, kus oled oma eluga praegu sina!

Täna asjade eest, mida sa veel näinud pole. Kõike, mida valjult tänus Jumala ees esile tood, laseb ta sul ka päriselt näha.

▶

5. Kui saad Jumalalt ülistuses olles juhiseid, ära hakka esitama küsimusi. Kui Jumal annab sulle palves mingi mõtte, kuuletu. Nõustu Jeesusega, kui ta midagi ütleb. Kui annad parima Ta järgimises, jääb vigu aina vähemaks.

6. Ära kummarda ebajumalaid! Mis on see, mis sinus elevust tekitab? Televiisor, videomäng, trenn, sõbrad või aeg Jumalaga? See, mis sind enim rõõmustab, ongi su elus esikohal. "Halleluuja! Õnnis on mees, kes kardab Issandat, kellele väga meeldivad ta käsud. Võimsaks saab tema seeme maa peal, õiglaste sugu õnnistatakse. Vara ja rikkus on tema kojas ja tema õigus püsib ikka." (Ps 112:1–3) "Armas, soovin sulle, et sul läheks igati hästi ja sa oleksid terve, nõnda nagu läheb hästi su hingel." (3Jh 1:2) Kiituseleping viib kõrgemale patu ja surma seadusest. Jumal tahab täita su vajadused ja südameigatsused.

Kuigi Jumal sooks, et me kunagi kellelegi võlgu poleks, toob ülistamine ka võlgadest välja, juhul kui oma rumalusest oleme neisse sattunud. Jumalal on leping sinuga. "Ta annab toidust neile, kes teda kardavad, ta peab igavesti meeles oma lepingut." (Ps 111:5)

Ära anna alla!

1. Ära usu halbu sõnumeid oma olukorra kohta, vaid Jeesust.
2. Ära lase inimestel enda julgust röövida.
3. Ära luba endale uskmatut enesehaletsust.
4. Palu teda üliväga ja võitle vastu kurjale. Ülistuse atmosfäär peletab deemonid, et Jumala au võiks saada ilmsiks.
5. Su võit tuleb.

Jumalal on evangeelium, mis produtseerib võitu. Ülistamine hoiab meie vaimu vormis, nagu füüsiline trenn lihased.

Ära otsi ärkamist ega läbimurret, otsi Kuningate Kuningat.

Jumal otsib üle maa inimesi, kes kummardavad Vaimus ja tões, pühitsevad ja pühendavad end jälle. Kas sina oled üks neist?

Norvel Hayesi raamatu "Ülistus" põhjal

EGLE HOLLMAN

Emadepäevast Tallinnas

Emadepäeva ehk 10. mai jumalateenistusel rõõmustasid Tallinna koguduse lapsed kogudust laulu, ülistustantsu ja pillimänguga.
Pärast teenistust ootas ki-rikulisi kohvikus üllatus. Koguduse meespere muutis emadepäeva taas kord meel-dejäävaks lummava pidulaua, muusika ja lauluga.
Täname teid südamest arm-sad mehed!

EVELIN TOODO

Fotod: Evelin Toodo

1. KUI SUL ON PENOPLASTIPALLE, KLEEBITAVAID SILMI JA KARVATRAATI, SIIS EDASINE ON SINU FANTAASIA KÜSIMUS.

- Torka pallid karvatraadi otsa ja kleebi silmad,
- Kaunista pallid vastavalt tegelaskujule, kelleks tahad need muuta.

JA ALATA VÕIBKI LÕBUS TEATRIMÄNG, MIS ON VÄGA HEA VIIS PIIBLILUGUDE KINNISTAMISEKS! :-)

2. SUVI ON AEG, KUS SÖÖME KÕIGE ROHKEM JÄÄTIST. TIHTI KA PULGAJÄÄTIST JA SEL JUHUL EI TASU PULKI ÄRA VISATA – NEIST SAAB VALMISTADA IMETOREDAID JA ISIKUPÄRASEID PIIBLISALMIDE ALUSEID.

OLE LOOV JA TÄIDA OMA TUBA JUMALA SÕNAGA, SEST SEE KANNAB VÄGE. KLEEPIMISEKS KASUTA PVA-LIIMI VÕI PÕIMI PULGAD KOKKU LÕNGAGA. KIRJA-KOHA VÕID KIRJUTADA KÄSITSI VÕI VÄLJA PRINTIDA.

MÕNUSAT MEISTERDAMIST!

1. KIRJUTA SIIA SALM 13:13 PAULUSE ESIMESEST KIRJAST KORINTLASTELE.

NÜÜD LEIA SÕNARÄGASTIKUST KOLM SALMIS ESINEVAT SÕNA

M	N	M	L	U	P	S	K
R	U	S	O	K	T	L	N
K	M	N	O	R	R	O	S
O	R	L	T	T	K	O	T
Ö	Ä	K	U	P	M	K	N
S	U	T	S	A	M	R	A

Koostanud
Karl Saamuel Hollman

SAADA LAHENDUS (koos oma kontaktandmetega) TOIMETUSELE: koduteel@metodistikirik.ee või Tallinn 10152, Narva mnt 51.
LAHENDAJATE VAHEL LOOSIME VÄLJA LASTERAAMATU!

"Minge siis, tehke jüngriteks kõik rahvad, ristides neid Isa ja Poja ja Püha Vaimu nimesse ja õpetades neid pidama kõike, mida mina olen teil käskinud! Ja vaata, mina olen iga päev teie juures ajastu lõpuni."

Mt 28:19–20

TallinnESTONIA

24-27 September 2015

Called2Serve

#SoCD2015

www.umc-ne.org

Septembrikuus toimub Tallinna metodisti kirikus Põhjala ja Balti Koguduse Arengu Kool (*School of Congregational Development*).

Nimetatud konverentsi on Skandinaavia maades juba mitmel korral läbi viidud, Baltimaades toimus samanimeline üritus esimest korda 2012. aastal.

Kui vajad uut inspiratsiooni, tahad olla osaduses, oled valmis minema välja, et jõuda inimesteni sinu ümber ning tahad näha, mida Jumal inimeste eludes teeb, tule ja osale konverentsil *Called2Serve* – "Kutsutud teenima"!

ISSN 1406-2291